

The Steps Necessary for a Proper Geirus

Rabbi Michael Taubes

1. שמות פרשת משפטים פרק כד

- (ג) ויבא משה וינספר לעם את כל דברי יקנוק ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יקנוק נעשה:
(ד) ויכתב משה את כל דברי יקנוק וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר וישתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל:
(ה) וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליקנוק פרים:
(ו) ויקח משה חצי הדם וישם באגנת נחצי הדם זרק על המזבח:
(ז) ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יקנוק נעשה ונשמע:
(ח) ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יקנוק עמכם על כל הדברים האלה:

2. רש"י שמות פרשת משפטים פרק כד

- (ו) ויקח משה חצי הדם - מי חלקו, מלאךז בא וחלקו:
באגנות - שני אגנות אחד לחצי דם עולה ואחד לחצי דם שלמים להזות אותם על העם. ומכאן למדו רבותינו שנכנסו אבותינו לברית במילה וטבילה והרצאת דמים שאין הזאה בלא טבילה:
(ז) ספר הברית - מבראשית ועד מתן תורה ומצות שנצטוו במרה:
(ח) ויזרק - ענין הזאה, ותרגומו וזרק עלי מדבחה לכפרא על עמא:

3. במדבר פרשת שלח פרק טו

- (יד) וכי יגור אתכם גר או אשר בתוככם לדתיתכם ועשה אשה ריח ניחח ליקנוק כאשר תעשו פן יעשה:
(טו) הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולם לדתיתכם ככם פגר יהיה לפני יקנוק:
(טז) תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם

4. תלמוד בבלי מסכת כריתות דף ט עמוד א

רבי אומר: ככם - כאבותיכם, מה אבותיכם לא נכנסו לברית אלא במילה וטבילה והרצאת דם, אף הם לא יכנסו לברית אלא במילה וטבילה והרצאת דמים.

5. רש"י מסכת כריתות דף ט עמוד א

מילה וטבילה והרצאת דמים - מפרש לקמן.

6. תלמוד בבלי מסכת כריתות דף ט עמוד א

אמר מר: מה אבותיכם לא נכנסו לברית אלא כו'. בשלמא מילה, דכתיב: כי מולים היו כל העם היוצאים, אי נמי מהכא: ואעבור עליך ואראך מתבוססת בדמך ואומר לך בדמך חיי וגו', הרצאת דמים, דכתיב: וישלח את נערי בני ישראל, אלא טבילה מנלן? דכתיב: ויקח משה חצי הדם ויזרק על העם, ואין הזאה בלא טבילה.

7. יהושע פרק ה

(ה) כי מלים היו כל העם היוצאים וכל העם הילדים במדבר בדרך בצאתם ממצרים לא מלו:

8. יחזקאל פרק טז

- (ו) ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמך ואמר לך בדמך חיי ואמר לך בדמך חיי:
(ז) רכבה כצמח השדה נתתה ותרבי ותגדלי ותבאי בעדי עדיים שדים נכנו וישערה צמח ואת ערם ועריה:
(ח) ואעבר עליך ואראך והנה עתה עת דדים ואפרש כנפי עליך ואכסה ערותך ואשבע לך ואבוא בברית אתה נאם אדני יקנוק ותהיי לי:

9. רש"י מסכת כריתות דף ט עמוד א

כל העם היוצאים - בשעת יציאתן מלו.
בדמך - דם פסח ודם מילה.
הרצאת דמים - זריקת דמים על המזבח.

10. תוספות מסכת כריתות דף ט עמוד א

דכתיב כי מולים היו כל העם - פירוש שמלו עצמם ביציאתם ממצרים ואע"פ שאותן שהיו נימולים בימי אברהם לא מלו אותם ביציאת מצרים מ"מ מעיקרא כשמלו עצמן מלו ליכנס בברית המקום וליבדל משאר אומות וגם כי עתה טבלו.

11. רש"י מסכת יבמות דף מו עמוד א

באבותינו שמלו - בימי משה כשיצאו ממצרים ויצאו מכלל בני נח לקבל התורה ולקבל פני השכינה.

12. חידושי הרמב"ן מסכת יבמות דף מו עמוד א

שכן מצינו באבותינו שמלו ולא טבלו. כתב רש"י ז"ל כשמלו בימי משה כשיצאו ממצרים ויצאו מכלל בני נח לקבל תורה וליכנס תחת כנפי השכינה, ותמיהא לן מנ"ל דאיכא מילה כשבאו ליכנס תחת כנפי השכינה ובפ' ארבעה מחוסרי כפרה (ט' א') אמרינן בשלמא מילה דכתיב כי מולים היו כל העם היוצאים אי נמי מהכא ואעבור עליך ואראך מתבוססת בדמיה, אלא דמהכא לא משמע מילה בשעת מתן תורה, ואפשר שבשעה שאמר להם משה כל ערל לא יאכל בו מלו עצמן או הטיפו דם ברית מן המולים וע"מ ליכנס במצוה זו מעתה תחת כנפי השכינה ולקבל עליהם כל מה שיצום מלו עצמן, ותניא במכילתא (פ' בא) היה ר' מתיא בן חרש אומר הרי הוא אומר ואעבור עליך ואראך והנה עתך עת דודים הגיעה שבועה שנשבע הקב"ה לאברהם אבינו שהוא גואל את בניו, ולא היה להם מצות שיתעסקו בהם כדי שיגאלו שנאמר שדים נכוננו ושעריך צמח ואת ערום ועריה עריה מכל המצות, נתן להם הקב"ה שתי מצות פסח ומצות מילה שיתעסקו בהם כדי שיגאלו שנאמר ואעבור עליך ואראך מתבוססת בדמיה וכו', פי' אלו שני דמים דם הפסח ודם המילה, והוא קרא אחריו דמייתי בכריתות מדכתיב כי מולים היו משמע לי' כשיצאו מלו מדכתיב כל העם היוצא, והרב רבי משה ז"ל כתב מילה היתה במצרים שנאמר כל ערל לא יאכל בו מל אותן משה רבינו ע"ה שכולם בטלו ברית מילה בהיותם במצרים חוץ משבטו של לוי שנאמר ובריתך ינצורו ע"כ, וא"ת שבט לוי היאך נכנסו תחת כנפי השכינה אלא הטיפו מהם דם ברית, ולי נראה דמדיון מילה אינן חייבין להטיפו דהא מלו, ולא דמו לערבי מהול וגבעוני מהול דהתם כיון דלא מפקדי כמאן דלא מהילי דמו, והכי איתא במסכת ע"ז פרק אין מעמידין (כ"ז א'), ואם תשיבני בני קטורה, לא נתחייבו אלא הם הא זרעם לא נתחייבו וכן פרש"י בפרק ד' מיתות (נ"ט ב'), הילכך בני לוי נדונו כנשים להכנס בטבילה תחת כנפי השכינה עם המילה שלהם.

13. שמות פרשת בא פרק יב

(מח) וכי יגור אִתָּךְ גֵר וְעֵשֶׂה פֶּסַח לִיקַנְךָ הַמֹּזֵל לוֹ כֹּל זֶכֶר וְאֵז יִקְרַב לְעֵשְׂתוֹ וְהָיָה כְּאֶזְרַח הָאָרֶץ וְכָל עֶרְל לֹא יֵאָכֵל בוֹ:

14. דברים פרשת וזאת הברכה פרק לג

(ח) וללוי אָמַר תְּמִידָה וְאוֹרֶיךָ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ אֲשֶׁר נִסִּיתוֹ בְּמִסָּה תְּרִיבָהוּ עַל מִי מְרִיבָה:

(ט) הָאֵמַר לְאֲבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא רְאִיתוֹ וְאֵת אֶחָיו לֹא הִכִּיר וְאֵת בְּנָיו בְּנֵי לֹא יִדְעֶה פִּי שְׁמֵרוּ אֶמְרֶתְךָ וּבְרִיתְךָ יִבְצְרוּ:

15. שמות רבה (וילנא) פרשת בא פרשה יט

ה זאת חוקת הפסח, אמר ר"ש בן חלפתא כיון שיצאו ישראל ממצרים אמר הקב"ה למשה הזהר לישראל על מצות הפסח כל בן נכר לא יאכל בו וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אותו וגו' כיון שראו ישראל שפסל לערלים לאכול בפסח עמדו כל ישראל לשעה קלה ומלו כל עבדיהם ובניהם וכל מי שיצא עמיהם... ורבותינו אמרו לא בקשו ישראל למול במצרים אלא כלם בטלו המילה במצרים חוץ משבטו של לוי שנאמר (דברים לג) וללוי אמר תומיך ואוריך, למה כי שמרו אמרתך ובריתך ינצורו במצרים, והיה הקב"ה מבקש לגאלן ולא היה להם זכות מה עשה הקב"ה קרא למשה ואמר לו לך ומהול אותם...

16. רש"י שמות פרשת בא פרק יב

(ו) והיה לכם למשמרת - ... היה ר' מתיא בן חרש אומר הרי הוא אומר (יחזקאל טז ח) ואעבור עליך ואראך והנה עתך עת דודים, הגיעה שבועה שנשבעתי לאברהם שאגאל את בניו ולא היו בידם מצות להתעסק בהם כדי שיגאלו, שנאמר (שם ז) ואת ערום ועריה, ונתן להם שתי מצות דם פסח ודם מילה, שמלו באותו הלילה, שנאמר (שם ו) מתבוססת בדמיה, בשני דמים...

17. רש"י יחזקאל פרק טז

(ו) בדמיה חיי - ... וששינה לומר שני פעמים לפי שבדם פסח ודם מילה נגאלו...

18. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף מו עמוד ב

אלא מהכא: ויקח משה את הדם ויזרוק על העם, וגמירי, דאין הזאה בלא טבילה.

29. תלמוד בבלי מסכת כריתות דף ט עמוד א

אלא מעתה, האידנא דליכא קרבן לא נקבל גרים! אמר רב אחא בר יעקב: יוכי יגור אתכם גר אשר בתוכם וגו'. ת"ר: גר בזמן הזה צריך שיפריש רובע לקינו; אר"ש: כבר נמנה עליו רבן יוחנן בן זכאי וביטלה, מפני התקלה. אמר רב אידי בר גרשום אמר רב אדא בר אהבה: הלכה כר"ש.

30. רש"י מסכת כריתות דף ט עמוד א

וכי יגור אתכם גר וגו' לדורותיכם - אע"ג דליכא מקדש. צריך שיפריש רובע דינר לקינו - דלכשיבנה בית המקדש יביא קן דאמר' לעיל דצריך קרבן וקרבן בפחות מרובע לא אפשר להפריש דאין מצוי קן בפחות מרובע כדאמרין במתני' ועמדו קינין ברבעתים אבל פחות לא אפשר. מפני התקלה - שלא יהנה ממנו.

31. תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף לא עמוד ב

וזה אחד מתשע תקנות שהתקין רבן יוחנן בן זכאי... ואידך, דתניא: גר שנתגייר בזמן הזה צריך שיפריש רובע לקינו. אמר רבי שמעון בן אלעזר: כבר נמנה עליה רבן יוחנן וביטלה מפני התקלה.

32. רש"י מסכת ראש השנה דף לא עמוד ב

צריך שיפריש רובע לקינו - רובע שקל, דהיינו חצי דינר, והן הן דמי קן, כדתנן (כריתות ח, א): עמדו קינין בו ביום ברבעתים, שהגר חייב בקרבן, כדתניא (שם/כריתות ט, א): ככם כגר יהיה - כאבותיכם, מה אבותיכם לא נכנסו לברית אלא במילה וטבילה והרצאת דמים והזאת דמים, דכתיב ויקח משה את הדם ויזרוק וגו' ואין הזאה בלא טבילה, והרצאת דמים - דכתיב וחצי הדם זרק על המזבח, אף הם לא יכנסו אלא במילה וטבילה והרצאת דמים כו', במסכת כריתות בראש פרק ארבעה מחוסרי כפרה (שם/כריתות ט) מסיק מילתא דסגי ליה בעולת העוף, הלכך יפריש רובע לקינו, שמא יבנה בית המקדש בימינו, ויקריבנו.

33. שו"ת אבני נזר חלק יורה דעה סימן שמג

א) בענין הרצאת דמים שצריך הגר בשעה שבהמ"ק קיים נראה מדברי הנמק"י [יבמות בד' הרי"ף טז ע"א] שאז הי' מעכב שכתב וז"ל אבל בזמה"ז אינו מעכב משמע שאז הי' מעכב...
ג) ובהכי ניחא ליישב הא דאיתא בר"ה (דף ל"א ע"ב) גר שנתגייר בזמה"ז צריך שיפריש רובע לקינו אמר רשב"א ריב"ש נמנה עלי' וביטלה מפני התקלה עד כאן. וקשה טובא מ"ש משאר חייבי קרבנות בזמה"ז שא"צ להפריש. אך להנ"ל יובן בטוב עפ"י דברי הר"ן ריש ר"ה [בד' הרי"ף א ע"ב] בצדקה היכא דלא קיימי עניים צריך להפריש תיכף. ומ"ש מקדשים דא"צ להפריש דלהפרשה א"צ מקדש כמו שא"צ עניים. אך ברורן של דברים דצדקה לא נתחייב כלל ליתן עד שבאו עניים... בצדקה אינו חייב לחזור אחר עניים. ע"כ מחויב להפריש מאחר שבהפרשה יצא ידי חיובו שמוטל עליו כעת. משא"כ בקדשים שמחויב להביאם לכפרה ואינו יוצא כלל בהפרשה:
ד) והיינו טעמא דבשאר חייבי קרבנות אינו מחויב להפריש בזמה"ז מאחר שאינו יוצא כלל בהפרשה שמחויב להביא רק שאנוס הוא. אבל גר שמה שאינו יכול אינו מעכב. ויוצא בהפרשה העיכוב. וא"כ הוא דומיא דצדקה דאין הנתינה מעכב חיוב הפרשה. הואיל ואינו מחויב יותר. וה"נ אין הקרבה מעכב חיוב הפרשה שהרי הקרבה אינה מעכבת נמצא שאינו צריך יותר. ע"כ שפיר מחויב להפריש [ובמק"א ביארתי באופן אחר הא דגר צריך להפריש] ולאחר שביטל ריב"ז הא דגר צריך להפריש שוב חשיב לא אפשר כיון דמדרבנן אסור.

34. שו"ת אבני נזר חלק יורה דעה סימן שדמ

א) ראוי לבאר בזמן המקדש שהי' קרבן אם הי' נחשב גר במילה וטבילה לבד שיהי' מותר בבת ישראל. רק בקדשים הי' אסור עד שיביא קרבן. או דילמא דוקא בזמה"ז דאי אפשר בקרבן גלי רחמנא קרא דלדורותיכם שמקבלין גרים בזמה"ז אף דליכא קרבן כבש"ס כריתות (ט' ע"א) ואין למדין זמן שהי' בהמ"ק קיים מבזמה"ז דאין למדין אפשר משאי אפשר:
ב) ונראה שהוא מחלוקת הראשונים. שהרמב"ם והרמב"ן והנמק"י ס"ל שבזמן המקדש הי' הקרבן מעכבו מלישא בת ישראל. ולעומת זה התוס' והרשב"א ס"ל להיפוך אלא דמלדורותיכם שמעינין דאין הקרבן מעכב לעניני גירות הנוהגים בזמה"ז ואפי' בזמן המקדש...
35. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף מז עמוד ב

דאמר רבי זירא אמר רבי יוחנן: לעולם אינו גר עד שימול ויטבול, וכמה דלא טבל נכרי הוא.

36. רש"י מסכת ברכות דף מז עמוד ב

עד שימול ויטבול - ביבמות (דף מ"ו ע"ב) נפקא לן מויקח משה את הדם ויזרוק על העם ואין הזאה בלא טבילה.

37. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף מו עמוד א

שכן מצינו באמהות, שטבלו ולא מלו.

38. רש"י מסכת יבמות דף מו עמוד א

באמהות - נשותיהם שטבלו כדמפרש לקמן דאם לא טבלו במה נכנסו תחת כנפי שכינה.

39. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף מו עמוד ב

טבילה באמהות מנלן? סברא הוא, דאם כן, במה נכנסו תחת כנפי השכינה?

40. רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק יג

הלכה א

בשלושה דברים נכנסו ישראל לברית במילה וטבילה וקרבת.

הלכה ב

מילה היתה במצרים שנאמר וכל ערל לא יאכל בו, מל אותם משה רבינו שכולם ביטלו ברית מילה במצרים חוץ משבט לוי ועל זה נאמר ובריתך ינצורו.

הלכה ג

וטבילה היתה במדבר קודם מתן תורה שנאמר וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלותם, וקרבת שנאמר וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עולות ע"י כל ישראל הקריבום.

הלכה ד

וכן לדורות כשירצה העכו"ם להכנס לברית ולהסתופף תחת כנפי השכינה ויקבל עליו עול תורה צריך מילה וטבילה והרצאת קרבן, ואם נקבה היא טבילה וקרבת שנאמר ככם כגר, מה אתם במילה וטבילה והרצאת קרבן אף הגר לדורות במילה וטבילה והרצאת קרבן.

הלכה ה

ומהו קרבן הגר עולת בהמה או שתי תורים או שני בני יונה ושניהם עולה, ובזמן הזה שאין שם קרבן צריך מילה וטבילה וכשיבנה בית המקדש יביא קרבן.

41. שמות פרשת יתרו פרק יט

(י) ויאמר יקנך אל משה לך אל העם וקדשתם היום וקחתי וקבסו שמלתם:

42. מכילתא דרבי ישמעאל יתרו - מסכתא דבחדש פרשה ג

וכבסו שמלותם. ומנין שיטענו טבילה, הריני דן, ומה אם במקום שאין טעונין כיבוס בגדים, טעונין טבילה, כאן שהוא טעון כיבוס בגדים, אינו דין שיהא טעון טבילה, אין כיבוס בגדים בתורה שאינו טעון טבילה.

43. תלמוד בבלי מסכת שבת דף קלד עמוד ב - קלה עמוד א

תנו רבנן: ערלתו - ערלתו ודאי דוחה את השבת,

ולא ספק דוחה את השבת... ערלתו ודאי דוחה את השבת, ולא נולד כשהוא מהול דוחה את השבת. שבית שמאי אומרים: צריך להטיף ממנו דם ברית, ובית הלל אומרים: אינו צריך. אמר רבי שמעון בן אלעזר: לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על נולד כשהוא מהול שצריך להטיף ממנו דם ברית, מפני שערלה כבושה היא. על מה נחלקו - על גר שנתגייר כשהוא מהול, שבית שמאי אומרים: צריך להטיף ממנו דם ברית, ובית הלל אומרים: אין צריך להטיף ממנו דם ברית.

44. רש"י מסכת שבת דף קלד עמוד ב

ערלתו ודאי דוחה השבת - דבהאי קרא וביום השמיני דילפינן מיניה אפילו בשבת, כתיב בסיפיה ערלתו דמשמע מיעוטא: ערלתו של זה, ולא אחר, ולמעוטי ספק אתא.

45. רש"י מסכת שבת דף קלה עמוד א

שבית שמאי אומרים צריך להטיף כו' - ואפילו הכי מודו דשבת לא דחי.

שצריך להטיף - חיישינן שמא ערלה כבושה היא.
על גר - דליכא שום ספק ערלה, כגון ערבי מהול.

46. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף עב עמוד א - עמוד ב

משוך, (ונולד כשהוא מהול), וגר שנתגייר כשהוא מהול, וקטן שעבר זמנו, ושאר כל הנימולים, לאיתווי מי שיש לו שתי ערלות - אינן נימולין אלא ביום; רבי אלעזר בר שמעון אומר: בזמנו - אין נימולין אלא ביום, שלא בזמנו - נימולין ביום ובלילה.

47. רש"י מסכת יבמות דף עב עמוד א

(ונולד כשהוא מהול - שצריך להטיף ממנו דם ברית).
וגר שנתגייר כשהוא מהול - כגון ערבי וגבעוני שנתגיירו וצריך להטיף ממנו דם ברית. שתי ערלות - ב' עורות זו על גבי זו.

48. ספר הלכות גדולות סימן ח - הלכות מילה

... וגר, אף על גב דמהיל בארמיותיה, צריך להטיף ממנו דם ברית...

49. רבינו חננאל מסכת שבת דף קלה עמוד ב

גר שנתגייר כשהוא מהול אין לו תקנה אבל הוא בעצמו לא:

50. תוספות מסכת שבת דף קלה עמוד א

לא נחלקו על נולד כשהוא מהול שצריך להטיף ממנו דם ברית כ' על מה נחלקו על גר שנתגייר - השתא משמע דיותר יש להצריך הטפה לנולד כשהוא מהול מלנתגייר כשהוא מהול דהא לנולד כ"ע מודו ובגר איכא פלוגתא... וכיון דקי"ל כת"ק בנולד כשהוא מהול שאין צריך להטיף ממנו דם ברית כ"ש גר שנתגייר כשהוא מהול וה"ג לא פסקו כן אלא פסקו דקטן א"צ וגר צריך... ובגר נמי נראה לר"י שסמכו אהיה דיבמות דפרק החולץ (דף מו:): דתניא הרי שבא ואמר מלתי ולא טבלתי מטבילין אותו ומה בכך דברי רבי יהודה ור' יוסי אומר אין מטבילין ואת"ל דא"צ להטיף ממנו דם ברית בנתגייר כשהוא מהול לרבי יוסי אמאי אין מטבילין הרי הוא מהול לפנינו מאי נפקא מינה אם לא מלו אותו ב"ד לא יהא אלא ערבי מהול וגבעוני מהול אלא ודאי צריך להטיף ממנו דם ברית ולכך אין מטבילין דאינו גר עד שימול ויטבול ונראה לרשב"א לתת טעם בדבר שהרי הסברא הפוכה מסברא דשמעתין והיינו טעמא דבין קטן שנולד כשהוא מהול ובין גר שנתגייר כשהוא מהול דין הוא דשניהם היו טעונים הטפת דם ברית אי לאו דרשינן הכא דקטן אין צריך להטיף ממנו משום דכתיב ערלתו ודוקא בקטן דגלי גלי בגר דלא גלי לא גלי ור"ח פסק איפכא מה"ג.

51. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף מו עמוד ב

דתניא: הרי שבא ואמר מלתי ולא טבלתי - מטבילין אותו ומה בכך, דברי ר' יהודה, רבי יוסי אומר: אין מטבילין.

52. רש"י מסכת יבמות דף מו עמוד ב

מטבילים אותו - והוי כישראל מעליא ואין צריך לבדוק בעדים אם מילתו לשם מצות מילה.
ומה בכך - אם אין מילתו לשם מילה הואיל וטבל בטבילה סגי.
אין מטבילים - שמא ערבי מהול וגבעוני מהול הוא וצריך להטיף ממנו דם ברית דר' יוסי תרתי בעי.

53. תוספות מסכת יבמות דף מו עמוד ב

דרבי יוסי תרתי בעי - כתב בה"ג דגר שנתגייר כשהוא מהול צריך להטיף ממנו דם ברית וקטן שנולד כשהוא מהול אין צריך להטיף וטעמא דקטן שלא היתה לו ערלה מעולם אין צריך אבל גר שהיתה לו ערלה ומילתו אינה מילה צריך להטיף דם ברית ומיהו אם נכרת לו כל הגיד ובא להתגייר אין דומה שמילתו מעכבתו מלהתגייר ומודי רבי יוסי בהיה דסגי בטבילה לחודה ור"ח פסק במסכת שבת איפכא מה"ג וכן משמע בפרק ר"א דמילה (שבת דף קלה. ושם) דקאמר לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על נולד כשהוא מהול שצריך להטיף ממנו דם ברית על מה נחלקו על גר שנתגייר כשהוא מהול ונראה שעל זה סמכו ה"ג דסברי להו כאמוראי דהתם דאית להו דקטן אין צריך ובגר סברי כר' יוסי דשמעתין דמשמע דהלכתא כוותיה ובפרק הערל (לקמן דף עב.) (פליגי רבי אלעזר בר"ש ורבנן בגר שנתגייר כשהוא מהול אם נמול ביום או אפי' בלילה אבל כולהו מודו דצריך הטפת דם ברית.

54. רא"ש מסכת שבת פרק יט

סימן ה

...ונראה דהיינו טעמא דגר כיון שהיתה לו ערלה דין הוא שצריך הטפה יותר מקטן שלא היתה לו ערלה. והקשה ה"ר שמשון ז"ל... דגר שנולד כשהוא מהול לא יהא צריך הטפה ולא פלוג. ופ"ה הוא הטעם משום דמסתבר דבין גר ובין קטן צריכין הטפה וכן מוכח מדאיצטריך ערלתו למעוטי קטן ודוקא בקטן דגלי גלי ובגר דלא גלי לא גלי...

55. בית הבחירה (מאירי) מסכת שבת דף קלה עמוד א

גר שנתגייר כשהוא מהול ואין בו שום ספק ערלה כבושה והוא שנמול בגיותו אם לסבת חולי או כגון ערבי מהול וגבעוני מהול שנתגיירו נראה לכאורה שאין צריך להטיף ממנו דם ברית שהרי כשמתגייר הוא כקטן שנולד ונולד כשהוא מהול אלמלא ספק ערלה כבושה אינו צריך הטפה או שזה כמי שנימול שלא בשעת חיוב כגון ששכחו ומלוהו בשביעי שאין צריך הטפה וכן נראה מסוגיא זו שפסקנו כר' שמעון בן אלעזר והרי הוא אומר שבגר שנתגייר נחלקו ואמרו בית הלל שאין צריך להטיף ממנו דם ברית ומ"מ רוב גאונים מסכימים שצריך הטפה להכנסה תחת כנפי שכינה...

56. רמב"ם הלכות מילה פרק א

הלכה ז

גר שנכנס לקהל ישראל חייב מילה תחלה, ואם מל כשהיה עכו"ם צריך להטיף ממנו דם ברית ביום שנתגייר...

57. הגהות מיימוניות הלכות מילה פרק א

הלכה ז

[ג] וכן כתב בהג"ה הסמוכה לעיל וכן ר"י אלפס וז"ל ואע"ג דמהיל בארמיותיה צריך להטיף ממנו דם ברית דהא ערלתו כתיב אבל בעכו"ם דלא גלי לא גלי וצ"ע ורבינו שמחה כתב דקי"ל דא"צ להטיף ממנו דם ברית וכן פר"ח ועיין בתוספות פרק החולץ ע"כ:

58. רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק יד

הלכה ה

...ואם היה מהול מטיפין ממנו דם ברית ומשהים אותו עד שיתרפא רפואה שלימה, ואחר כך מטבילין אותו.

59. הגהות מיימוניות הלכות איסורי ביאה פרק יד

הלכה ה

[א] וכן כתבו התוספות שהמילה קודם הטבילה כדאיתא התם אינו גר עד שימול ויטבול וכן בפרק ד' מחוסרי כפרה דקאמר מה אבותינו לא נכנסו לברית אלא במילה וטבילה והרצאת דמים וע"ש בתוספות ע"כ:

60. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף מז עמוד ב

קיבל, מלין אותו מיד. מ"ט? שהויי מצוה לא משהינן... נתרפא, מטבילין אותו מיד. נתרפא אין, לא נתרפא לא, מאי טעמא? משום דמיא מרזו מכה.

61. רש"י מסכת יבמות דף מז עמוד ב

מרזו מכה - מכבידין את חולי המכה כמו מטרא רזיא לאילני במסכת תענית (דף ג:).

62. תוספות מסכת יבמות דף מז עמוד ב

מטבילין אותו מיד - משמע שהמילה קודם טבילה וכדאמר אין גר עד שימול ויטבול...

63. חידושי הרמב"ן מסכת יבמות דף מז עמוד ב

נתרפא מטבילין אותו מיד. תמהני למה משהיין אותו יטבילוהו תחלה ומיד ימול, ושמא מצוה למול ואחר כך לטבול, אי נמי כיון שהמילה קשה עליו מלין אותו תחלה כדי שאם דעתו נוקפו יפרוש, ומיהו אם טבל ואחר כך מל הרי זה גר דלא שנא מילה וטבילה ולא שנא טבילה ומילה...

64. נימוקי יוסף מסכת יבמות דף טז עמוד א

שהויי מצוה לא משהינן. ואם תאמר למה משהיין אותו למולו בתחילה ולהמתין עד שיתרפא יטבילוהו בתחלה יש לומר דכשהוא ערל אין טבילה מועלת דה"ל כטובל ושרץ בידו ואפי' בדיעבד מעכב...

65. שולחן ערוך יורה דעה הלכות גרים סימן רסח

סעיף א

גר שנכנס לקהל ישראל, חייב מילה תחילה. אם מל כשהיה עובד כוכבים (או שנולד מהול) (טור בשם הרא"ש), צריך להטיף ממנו דם ברית ואין מברכין עליו. ואם נכרת הגיד, אין מילתו מעכבת מלהתגייר וסגי ליה בטבילה. (טבל קודם שמל, מועיל, דבדיעבד הוי טבילה) (ב"י בשם הרמב"ן וכ"כ המ"מ פי"ד מהל' א"ב) (וי"א דלא הוי טבילה) (נ"י פרק החולץ בשם הרא"ה).

66. רות פרק א

- (טז) ונתאמר רות אל תפגעני בי לעזובה לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תליני אליו עמך עמי ואלהיך אליהי:
(יז) באשר תמותי אמות ונשם אקבר פה יעשה יקנוק לי וכה יסיף כי המנת נפריד ביני ובינך:
(יח) ונתרא כי מתאמצת היא ללקת אתה ותחדל לדבר אליה:

67. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף מז עמוד א - עמוד ב

תנו רבנן: גר שבא להתגייר בזמן הזה, אומרים לו: מה ראית שבאת להתגייר? אי אתה יודע שישראל בזמן הזה דוויים, דחופים, סחופים ומטורפין, ויסורין באין עליהם? אם אומר: יודע אני ואיני כדאי, מקבלין אותו מיד. ומודיעין אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות, ומודיעין אותו עון לקט שכחה ופאה ומעשר עני. ומודיעין אותו עונשן של מצות, אומרים לו: הוי יודע, שעד שלא באת למדה זו, אכלת חלב אי אתה ענוש כרת, חללת שבת אי אתה ענוש סקילה, ועכשיו, אכלת חלב ענוש כרת, חללת שבת ענוש סקילה. וכשם שמודיעין אותו עונשן של מצות, כך מודיעין אותו מתן שחרן, אומרים לו: הוי יודע, שהעולם הבא אינו עשוי אלא לצדיקים, וישראל בזמן הזה - אינם יכולים לקבל לא רוב טובה ולא רוב פורענות. ואין מרבין עליו, ואין מדקדקין עליו. קיבל, מלין אותו מיד. נשתירו בו ציצין המעכבין את המילה, חוזרים ומלין אותו שניה. נתרפא, מטבילין אותו מיד; ושני ת"ח עומדים על גביו, ומודיעין אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות; טבל ועלה - הרי הוא כישאל לכל דבריו. אשה, נשים מושיבות אותה במים עד צוארה, ושני ת"ח עומדים לה מבחוץ, ומודיעין אותה מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות... ואין מרבין עליו, ואין מדקדקים עליו. אמר רבי אלעזר: מאי קראה? דכתיב: ותרא כי מתאמצת היא ללקת אתה ותחדל לדבר אליה, אמרה לה: אסיר לך תחום שבת! באשר תלכי אלך. אסיר לך יחוד! באשר תליני אליו. מפקדינן שש מאות וי"ג מצות! עמך עמי. אסיר לך עבודת כוכבים! ואלהיך אלהי. ארבע מיתות נמסרו לב"ד! באשר תמותי אמות. ב' קברים נמסרו לב"ד! ושם אקבר. מיד, ותרא כי מתאמצת היא וגו'.

68. רש"י מסכת יבמות דף מז עמוד א

וסחופין - שפלים וכפויין כמו סחופי כסא (שבת דף סו:): כפיית הכלי.
ואיני כדאי - ואיני ראוי להשתתף בצרתך ומי יתן ואזכה לכך.
ומודיעים אותו - לקמן מפרש טעמא דכולה מתני'.

69. רש"י מסכת יבמות דף מז עמוד ב

לא רוב הטובה - לפי שיצר הרע מחזר אחריהן כדאמר' במס' סוכה (דף נב:): ושמא תזוח דעתן עלייהו ויחטאו.
ואין מרבין עליו - דברים לאיים עליו שיפרוש.
ציצין - חתיכות בשר שלא נפרעת המילה כהלכתה.
ומודיעין אותו מקצת מצות - דהשתא ע"י טבילה הוא נכנס לכלל גירות הלכך בשעת טבילת מצוה צריך לקבל עליו עול מצות.
אסיר לך יחוד - להתייחד עם אשת איש.
ב' קברים - אחד לנסקלים ולנשרפים שהרשיעו בעבירות חמורות ואחד לנהרגים ולנחנקים שאין מיתתן חמורה ואינם רשעים כל כך.

70. חידושי הריטב"א מסכת יבמות דף מז עמוד א

ומודיעים אותו קלות וחמורות. (פי') וסברא דרבוותא ז"ל שאם לא הודיעוהו אינו מעכב והכי משמע בפ' כלל גדול (ס"ח א').

71. תלמוד בבלי מסכת שבת דף סז עמוד ב

משנה. כלל גדול אמרו בשבת: כל השוכח עיקר שבת, ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה - אינו חייב אלא חטאת אחת...

72. רש"י מסכת שבת דף סז עמוד ב

כלל גדול - בגמרא מפרש אמאי קרי ליה גדול.
השוכח עיקר שבת - כסבור אין שבת בתורה.

אינו חייב אלא חטאת אחת - בגמרא (שבת סט, ב) יליף לה: שמירה אחת לשבתות הרבה, ושמירה לכל שבת ושבת, ומסתברא דכי כתיב שמירה אחת לשבתות הרבה - כי האי גוונא כתיב, דכולא חדא שגגה היא, וקרובן אשוגג קאתי.

73. תלמוד בבלי מסכת שבת דף סח עמוד א

רב ושמואל דאמרי תרוייהו: מתניתין בתינוק שנשבה לבין הנכרים, וגר שנתגייר לבין הנכרים. אבל הכיר ולבסוף שכח - חייב על כל שבת ושבת.

74. רש"י מסכת שבת דף סח עמוד א

מתניתין - דפטר בחד חטאת.

בתינוק שנשבה - ולא ידע שבת מעולם.

75. חידושי הריטב"א מסכת שבת דף סח עמוד א

רב ושמואל דאמרי תרוייהו מתני' בתינוק שנשבה לבין הגוים וגר שנתגייר לבין הגוים. פירוש שקבל עליו בפני שלשה ונתגייר בפניהם אלא שלא הודיעוהו מצות שבת שאין זה מעכב, והלך ודר בין הגוים ולא ידע לעולם מצות שבת, ומשכחת לה נמי כשנתגייר בעודו קטן דקי"ל גר קטן מטבילים אותו על דעת בית דין כדאיתא בפ"ק דכתובות (י"א א'), וכשהגדיל והיה בן דעת היה בין הגוים...

76. נימוקי יוסף מסכת יבמות דף טז עמוד א

ומודיעין אותו. לקמן מפרש טעמא דכולה מתניתא וסברא דרבוותא ז"ל שאם לא הודיעו אינו מעכב הכי משמע בפרק כלל גדול (דף סח א):

77. תוספות ישנים מסכת יבמות דף מה עמוד ב

(ב) וצ"ל דהכי מיירי כשקבלה כבר המצות והודיעוהו מצות קלות וחמורות דאל"ה לא סגי בטבילת נדותן:

78. תוספות מסכת יבמות דף מה עמוד ב

מי לא טבלה לנדותה - ...ומיהו קשיא דטבילת נדה בלילה ולקמן (דף מו): אמר אין מטבילין גר בלילה אבל אי לאו כתיב משפט אלא אקבלת מצוה אתי שפיר...

79. חידושי הרמב"ן מסכת יבמות דף מה עמוד ב

מי לא טבלה לנדתה מי לא טבל לקרויו. - ...אפשר לומר דגבי קבלת מצוות צריך שלשה אפילו בדיעבד דמשפט כתיב ביה מה התם שנים שדנו אין דיניהן דין אף כאן אינו גר אפילו בדיעבד, אבל מי שהודיעוהו מקצת עונשין של מצות ומתן שחרן וקיבל עליו בב"ד לטבול ולמול אם הלך ומל וטבל שלא בפני ב"ד הרי זה כשר ולא פסלינן לזרעיה...

80. חידושי הרשב"א מסכת יבמות דף מה עמוד ב

הא דאמרי' מי לא טבלה לנדותה מי לא טבל לקרויו. - ...וכתב הרמב"ן נ"ר להעמיד דברי הרב אלפסי ז"ל דלכתחלה צריך שלשה בין במילה בין בטבילה ואלו נתגייר בינו לבין עצמו לגמרי אפילו בדיעבד אינו גר וגוי גמור הוא דמשפט כתיב ביה אבל אי קביל עליה בפני שלשה לימול וליטבול והודיעוהו מקצת מצות כדינו והלך ומל או טבל בינו לבין עצמו גר הוא לכתחלה ולא פסלינן לזרעיה...

81. תלמוד בבלי מסכת כתובות דף יא עמוד א

אמר רב הונא: גר קטן מטבילין אותו על דעת בית דין.

82. רש"י מסכת כתובות דף יא עמוד א

(על דעת ב"ד) +מסורת הש"ס: [גר קטן+] - אם אין לו אב ואמו הביאתו להתגייר.

מטבילין - דאין לך גר בלא מילה וטבילה.

על דעת בית דין - שלשה יהו בטבילתו כדין כל טבילת גר שצריכים ג' והן נעשין לו אב והרי הוא גר על ידיהן ומגעו ביין כשר.

83. תוספות מסכת סנהדרין דף סח עמוד ב

קטן אי אתה צריך לחזור כו' - ...ואע"ג דאמרינן בכתובות (דף יא). הגדילו יכולין למחות הא אמרינן דכשגדלו שעה אחת ולא מיחו שוב אין יכולין למחות דמועיל להו מילה וטבילה של קטנות שהיתה בגופם ואין חסירים אלא קבלת מצות ומתוך שגדלו ולא מיחו היינו קבלה.

84. רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק יג

הלכה יז

גר שלא בדקו אחריו או שלא הודיעוהו המצות ועונשן ומל וטבל בפני ג' הדיוטות ה"ז גר, אפילו נודע שבשביל דבר הוא מתגייר הואיל ומל וטבל יצא מכלל העכו"ם וחוששין לו עד שיתבאר צדקותו, ואפילו חזר ועבד כו"ם הרי הוא כישראל מומר שקידושיו קידושין, ומצוה להחזיר אבידתו מאחר שטבל נעשה כישראל, ולפיכך קיימו שמשון ושלמה נשותיהן ואע"פ שנגלה סודן.

85. רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק יד

הלכה ב

ומודיעין אותו עיקרי הדת שהוא ייחוד השם ואיסור עכו"ם, ומאריכין בדבר הזה ומודיעין אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות ואין מאריכין בדבר זה, ומודיעין אותו עון לקט שכחה ופיאה ומעשר שני, ומודיעין אותו עונשן של מצות, כיצד אומרים לו הוי יודע שעד שלא באת לדת זו אם אכלת חלב אי אתה ענוש כרת, אם חללת שבת אי אתה ענוש סקילה, ועכשיו אחר שתתגייר אם אכלת חלב אתה ענוש כרת, אם חללת שבת אתה ענוש סקילה, ואין מרבין עליו, ואין מדקדקין עליו, שמא יגרום לטרדו ולהטותו מדרך טובה לדרך רעה שבתחלה אין מושכין את האדם אלא בדברי רצון ורכים וכן הוא אומר בחבלי אדם אמשכם ואח"כ בעבותות אהבה.

הלכה ג

וכשם שמודיעין אותו עונשן של מצות כך מודיעין אותו שכרן של מצות, ומודיעין אותו שבעשיית מצות אלו יזכה לחיי העולם הבא, ושאין שום צדיק גמור אלא בעל החכמה שעושה מצות אלו ויודען.

הלכה ד

ואומרים לו הוי יודע שהעולם הבא אינו צפון אלא לצדיקים והם ישראל וזה שתראה ישראל בצער בעולם הזה טובה היא צפונה להם שאינן יכולין לקבל רוב טובה בעולם הזה כאומות, שמא ירום לבם ויתעו ויפסידו שכר העולם הבא כענין שנאמר וישמן ישורון ויבעט.

הלכה ה

ואין הקב"ה מביא עליהן רוב פורענות כדי שלא יאבדו אלא כל העכו"ם כלין והן עומדין, ומאריכין בדבר הזה כדי לחבבן, אם חזר בו ולא רצה לקבל הולך לדרכו, ואם קיבל אין משהין אותו אלא מלין אותו מיד, ואם היה מהול מטיפין ממנו דם ברית ומשהים אותו עד שיתרפא רפואה שלימה, ואחר כך א מטבילין אותו.

הלכה ו

ושלשה עומדין על גביו ומודיעין אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות פעם שנייה והוא עומד במים, ואם היתה אשה נשים מושכות אותה במים עד צוארה והדיינין מבחוץ ומודיעין אותה מקצת מצות קלות וחמורות, והיא יושבת במים ואח"כ טובלת בפניהם והן מחזירין פניהן ויוצאין כדי שלא יראו אותה כשתעלה מן המים.

86. מגיד משנה הלכות איסורי ביאה פרק יד

הלכה א

כיצד מקבלין גירי הצדק וכו'. ברייתא בהחולץ (דף מ"ז) והכל מפורש שם חוץ ממ"ש ומאריכין בדבר זה בייחוד השם ובאיסור ע"א שאינו מבואר שם שיארכו עמו בזה אבל הדבר פשוט שכיון שאלו הם עיקרי הדת והאמונה צריך להאמינם בברור ולהודיעם ולהאריך עמם בזה שהוא עיקר היהדות והדת והגירות:

87. שולחן ערוך יורה דעה הלכות גרים סימן רסח

סעיף ב

כשבא להתגייר אומרים לו: מה ראית שבאת להתגייר, אי אתה יודע שישראל בזמן הזה דחופים סחופים (פי' אבודים וסחופים מן מדוע נסחף אביריך (ירמיה מו, טו)) ומטורפים, ויסורים באים עליהם. אם אמר: יודע אני ואיני כדאי להתחבר עמהם, מקבלין אותו מיד ומודיעים אותו עיקרי הדת שהוא יחוד ה' ואיסור עבודת כוכבים, ומאריכין עמו בדבר זה, ומודיעים אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות, ומודיעים אותו מקצת עונשין של מצות, שאומרים לו: קודם שבאת למדה זו אכלת חלב אי אתה ענוש כרת, חללת שבת אי אתה חייב סקילה, ועכשיו אכלת חלב אתה ענוש כרת, חללת שבת אתה חייב סקילה. ואין מרבין עליו ואין מדקדקין עליו. וכשם שמודיעים אותו עונשן של מצות כך מודיעים אותו שכרן של מצות, ומודיעים אותו שבעשיית מצות אלו יזכה לחיי העוה"ב, ושאין שום צדיק גמור אלא בעל החכמה שעושה מצות אלו ויודעם. ואומרים לו: הוי יודע שהעולם הבא אינו צפון אלא לצדיקים, והם ישראל וזה שתראה ישראל בצער בעולם הזה, טובה היא צפונה להם שאינם יכולים לקבל רוב טובה בעוה"ז כעובדי כוכבים, שמא ירום לבם ויתעו ויפסידו שכר עולם הבא, ואין הקב"ה מביא עליהם רוב פורענות כדי שלא יאבדו, אלא כל העובדי כוכבים כלים והם עומדים. ומאריכין בדבר זה כדי לחבבן...

סעיף יב

כשיבא הגר להתגייר, בודקים אחריו שמא בגלל ממון שיטול או בשביל שררה שיזכה לה או מפני הפחד בא ליכנס לדת. ואם איש הוא, בודקין אחריו שמא עיניו נתן באשה יהודית. ואם אשה היא, בודקין אחריה שמא עיניה נתנה בבחורי ישראל, ואם לא נמצאת להם עילה מודיעים להם כובד עול התורה וטורח שיש בעשייתה על עמי הארצות, כדי שיפרשו. אם קיבלו ולא פירשו, וראו אותם שחזרו מאהבה, מקבלים אותם. ואם לא בדקו אחריו, או שלא הודיעוהו שכר המצות ועונשו, ומל וטבל בפני ג' הדיוטות, ה"ז גר אפ"י נודע שבשביל דבר הוא מתגייר, הואיל ומל וטבל יצא מכלל העובדי כוכבים, וחוששים לו עד שתתברר צדקתו; ואפילו חזר ועבד עבודת כוכבים, הרי הוא כישראל מומר שקדושיו קדושין...

88. שו"ת חלקת יעקב יורה דעה סימן קנ

(א) ...וא"כ באופן כזה הדבר פשוט אצלי, אשר אף בדיעבד לא הוי כלל גירות כיון דקבלת עול מצות היא מהדברים דמעכבים אף בדיעבד, כמבואר ברמב"ם פ"ד מאיס"ב ובש"ע יו"ד רס"ח דבעינן קבלת מצות בפניהם ובתוס' יבמות מ"ה ב' וברא"ש שם ...
(ה) תבנא לדידן, כיון דקבלת מצוות מעכבין אף בדיעבד, וכנ"ל [עי' רדב"ז ח"ד סי' פ"ו לכאורה לא משמע כן, ויש לחלק וצ"ע] ובאופן שאנו יודעין שאין מקבלין עליהם עול המצוות אף בדיעבד לא הוי גירות. ואל יטעה לך הלשון ברמב"ם פ"ג מאיס"ב הלכה י"ז גר שלא בדקו אחריו "או שלא הודיעוהו המצוות" דהוי גר. ובמ"מ שם וז"ל זה פשוט "שאינן הודעת המצוות מעכב דיעבד" הרי דהודעת המצוות אין מעכב בדיעבד, זה רק משום דחיישינן דקיבל עליו המצוות, אף דלא הודיעוהו וכדמסיים הרמב"ם "וחוששין לו עד שיתברר צדקתו" ... ובש"ע יו"ד סוס"ר רס"ח הלשון שלא הודיעוהו שכר המצוות ועונשו. אבל באופן אם ידעינן ודאי דאין מקבלין עליהם עול המצוות פשוט דלא מהני הגירות אף בדיעבד ...

89. שו"ת אגרות משה יורה דעה חלק א סימן קנז

בגר שאנו סהדי שלא קבל מצות אף שאמר בפיו שמקבל ז' דעשי"ת תרפ"ט ליובאן. מע"כ ידידי הרב הגאון המפורסם מהר"ר שמעון טרעבניק שליט"א הגאב"ד האדיאן.
במה שנסתפק כתר"ה אם גר שלא קבל עליו מצות אם נחשב גר, פשוט וברור שאינו גר כלל אף בדיעבד וכן הורה אבא מארי הגאון זצלה"ה הלכה למעשה בסטראבין בעובדא כזו שאינו גר כלל בין לקולא בין לחומרא שקבלת מצות בגר מעכב כדאיתא ביו"ד סי' רס"ח סעי' ג'. ואף אם אמר בפיו שמקבל מצות אם אנן סהדי שאינו מקבל עליו באמת אינו כלום ...

90. שו"ת מנחת יצחק חלק א סימן קכא

(א) הנה מה שנוגע לקבלת המצות, ישנן שלשה חילוקים הא' לכתחילה צריכים הודעות המצות בפרטן, ממצות קלות וחמורות המבואר בש"ס יבמות (דף מ"ז), הב' בדיעבד מהני אף קבלת המצות בכללן, ואף ביחוד עם הטבילה, ג' אם מתנה חוץ מאיזה מצוה, והנה הדין הא' מבואר ברמב"ם (פ"ד מה' א"ב עד הלכה ו), ובש"ע יו"ד (סימן רס"ח ס"ב ו"ב), והדין הב' מבואר ברמב"ם (פ"ג הי"ז) ובהה"מ שם, ובש"ע (שם סי"ב), והיינו דרק הודעת המצות בפרטן אינו מעכב, אבל קבלת המצות בכללן מעכב, ובפני ב"ד דוקא כדלהלן... דהרי פשיטא שיש לחלק, בין הודעות המצות בפרטן דאינו מעכב, וקבלת המצוות בכללן דמעכב ובעי ב"ד, ובדיעבד מהני גם כן קבלת המצוות שבשעת טבילה, וכמ"ש בזה בתשובת חמדת שלמה (חיו"ד סימן כ"ט ול').

91. תשובות והנהגות כרך ב סימן תקטו

... (וגדר קבלת מצוות נראה שמדינא צריך כמו במתן תורה שאמרו נעשה ונשמע, והיינו קבלת עול תורה שלימה דכל מה שהקב"ה מצוה יעשה, וזוהי כוונת הרמב"ם ר"פ י"ד דאיסורי ביאה עול תורה ע"ש, וזהו בעצם מה שצריכים לשאול כל גר וגירות אם מוכנים לקבל ע"ע עול תורה לקיים מצוות אלקינו ית"ש, ואף שאינו יודע לפרוט כעת די בכך, והרי הוא גר וגירות גמורה בזה) ...

92. במדבר פרשת שלח פרק טו

(טו) תֹּרַה אַחַת וּמִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם וְלַגֵּר הֵגֵר אִתְּכֶם:

93. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף מו עמוד ב

אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן: גר צריך ג', משפט כתיב ביה.

94. רש"י מסכת יבמות דף מו עמוד ב

משפט כתיב ביה - משפט אחד יהיה לכם ולגר (במדבר טו) ואין משפט פחות מג'.

95. תוספות מסכת קידושין דף סב עמוד ב

גר צריך שלשה משפט כתיב ביה כדין - נראה דוקא בקבלת מצות הוא דבעינן ג' אבל בטבילה בחד סגיא אם כבר קיבל עליו המצות... ומיהו קשה מהא דאמר (שם דף מז:): דמושיבין אותה במים עד צוארה ושני תלמידי חכמים יושבים מבחוץ ומודיעין לה מקצת מצות קלות ומקצת חמורות ופריך והא בעינן שלשה ומשני תני שלשה אלמא משמע דלטבילה נמי בעינן שלשה ויש לומר דודאי למצוה בעינן שלשה אבל לא לעכב אי נמי י"ל דהא דבעי שלשה היינו טעמא משום קבלת מצות...

96. רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק יג

הלכה ו

גר שמל ולא טבל או טבל ולא מל אינו גר עד שימול ויטבול, וצריך לטבול בפני שלשה והואיל והדבר צריך ב"ד אין מטבילין אותו בשבת ולא בי"ט ולא בלילה ואם הטבילוהו ה"ז גר.

97. שולחן ערוך יורה דעה הלכות גרים סימן רסח

סעיף ג

כל ענייני הגר, בין להודיעו המצות לקבלם בין המילה בין הטבילה, צריך שיהיו בג' הכשרים לדון, וביום (תוס' ורא"ש פ' החולץ). מיהו דוקא לכתחלה, אבל בדיעבד אם לא מל או טבל אלא בפני ב' (או קרובים) (הגהות מרדכי) ובלילה, אפילו לא טבל לשם גרות, אלא איש שטבל לקריו ואשה שטבלה לנדתה, הוי גר ומותר בישראלית, חוץ מקבלת המצות שמעכבת אם אינה ביום ובשלשה...

98. ש"ך יורה דעה סימן רסח

ט אבל בדיעבד אם לא מל או טבל כו'. אבל בקבלת המצות אם לא קיבל בפני ג' אפי' בדיעבד מעכב...

99. בית הלוי בראשית פרשת לך לך פרק יז

...דכל כריתת ברית צריך שיהיו שני הצדדים ביחד ואם נתגייר בפני עצמו הרי אין כאן כריתות ברית ורק בפני שלשה ישראל העומדים מצד הקב"ה כביכול יהיה הברית כרותה לעולם. וזהו שאמר אברהם אחרי שמלתי הרבה גרים יבאו להדבק בזאת הברית אחרי שניתן לי ההרשאה והכח לכרות עמם ברית...